

עם דעת הקהל באמריקא. מינסקי אף הוא כופר בפחדנות - והראיה נהיה היהודים
אחרי הקומוניסטים. קרוזו חושש שגוע"צ לא יוכלו לקרוא להתבייסות, כי כולם
זקנו ולא יוכלו ללכת בעצמם. גם הקונסקריצשן באמריקא יפריע.

בחשובה מסברתי שעדיין לא באתי לקרוא להתבייסות - לצערי, כי אין עדיין

החלטת הממשלה האנגלית, וכשום כך גם לא הסכמת הממשלה האמריקאית, ובלי שתי
אלה אין מקוט להתבייסות באמריקא. אולם חוששני שיהדות אמריקא תתיה היתירה
שהוכל לפעול פעולה פוליטית, כי הנציגות היהודית כי יורע מה יקרה לה בקרוב.
איני שותף לעסיסיות על יהדות אמריקא - אבל חסרה כאן מנהיגות, לא של יחיד,
אלא של קבוצה היורעת מה לעשות והפועלת באומץ.

צבא יהודי - לטי שעה חביעה פוליטית ולא מפעל.

11.10.40, י.נ.

לאחר שסלגרמו לי מלונדון ש"חאגרה" עדיין נתונה לעיון הממשלה -

מלגרמתי ללוקר (7.10.40):

If letter still underconsideration by board believe action
necessary with members to insure employent loan for Moshe and
fish also about five points left before departure. Cable.

אחמול נחקבלה חסובת לוקר (מלונדון 9.10.40):

Understand some difficulties arose board which now probably removed. Hope see draft before actual issue. Unanimously consider raising new points this stage inadvisable. Locker.

הבוקר טלגרמתי לוי:

Sorry disturb unomity but feel bound disagree your attitude employment funds if any. This no new point as budget agreed by Chairman Board. View financial situation Kisk and Moshe your refusal now make attempt secure loan for them most ~~imp~~ unfortunate.

לוקר לא הרגיש כנראה באירוניה של "פה אחד" שלהם - כאילו יתכן בחוץ

חבר יועצים זה חופש מחשבת או עצמאות מחשבה. מיהר לוקר להתחנל ל"חצר", -

ואפילו בשאלת חיים ומוח של הישוב לא ידע לסמור על כבוד שולחיו ובוחריו.

מסומקני אם קרה לעם אחר בשעה איומה כדבר שקרה לעמנו - שנציגותו

התנכר לצורך הבורר ביותר שלו, וינסון חבין צדקה תביעתנו - והסכימו לה,

בא אחר כך חיים - ומשום מה נסתלק ממנה. מה קרה?

- ביקרתי לפני הצהרים במשרד וגולדמן (נחום) סטר על מניסתם, הוא

ווייז, עם אומנסקי, הציר היהודי של הסובייטים בושינגטון. מוסקבה מילאה

אח הבקשה בדבר מעבר לעולי א"י, והוא נכון לפנות למוסקבה בדבר משלחת.

הוא מתאונן על הממשלה האמריקנית הדוחקת רוסיה לזרועות הנאצים. הוא יושב
סנה בושינגטון ולא זכה להתקבל ע"י הנשיא. וויין שאלו הקיבל מטלין אח
צירנו' אומנסקי ענה שטלין אינו ראש המדינה... אמריקא עיכבה כספי הארצות
הבלטיות שנמסחו לרוסיה, והקונסול הלטבי של מדינה קסנה לא קיימת חשוב כאן
יותר מציר רוסיה. כל זמן שאמריקא לא הסדר שאלות הארצות הבלטיות אין לדון
על ענינים יותר גדולים. קורל חול חוש שמרגי. גם לונדון אינה מגלה יחס
טוב. לצ'ורצ'יל יש רצון טוב, אבל משרד חוץ תחת הלימכס, כדברי וולס, חוסם
הדרך להבנה הדדית.

אמרתי לנ.ג. דברים אלה כדאי להביא לידי ידיעת ידידינו בלונדון
שיכלים אולי להשיע על אמריקא לשנות יחסה. הרולד קרוב מאוד לממשלה,
ושליחי המועלים מחיצצים אתו, ואילו יכלנו להעביר אליו דברים אלה - היה
כלי ספק עומק מה שדרוש.

נ.ג. אמר שבדלין, צעיר יהודי שנשלח במסלחה במסלחת ויש לו כאן
קשרים עם הצירות הבריטיות עומד לשוב ללונדון. אמרתי לנ.ג. שיעמין אותו אלי
לטחר.

- אה"צ בא אצלי מרגש כץ, אחוז הצעירים שהיו אצלי אחסול. הוא מכיר את
זיוו, מי שחיה רוויז. זיוו צבר חוץ רב מסודעות בעהוני נגרים. היה מחבולל
ונחמך לציוני קיצוני לאחר שראה בשקנו גילויי אנטישמיות בשעה שניהל את

מלחמת הבחירות של ראש העיריה בילי טומסון. כתב ספר ועזר לזכות. אח"כ
קשר נמשו בהם. כשהיה פה וויצמן נחרצת ממנו. הוא מוקיר אותו, וכך סבור
שכדאי לראותו. אמרתי לו שיטעלן לו שאני רוצה לראותו וסומטין אותו לבוא הנח
ליום א'. כך טלפן לו וזיוו חבשיה להיות אצלי ביום א' בצהרים.
- מפליכט פרנקטורט קיבלתי מברק לבוא אצלי ביום ג' הבא.

נ.י., 12.10.40, ז' י' תשרי תש"א

בשמים עשרה בא אצלי ברלין - צעיר יחודי אנגלי שהצטיין בלמודיו
באוטוורד ונבחר ל-Fellow ב-all Souls - החצטיינות
האקדמיה הגבוהה ביותר באנגליה. נחמנה פה למקור הסרטום בצירות הבריטית;
לפי שעה חוזר לאנגליה בקליפור בסוף השבוע וישוב חנה בעוד שנים שלוש שבועות.
מסרנו לו על דברי אומנטקי (חלונתו על עיכוב אניות בלסיות, כסף בלטי, אי-
מכירה מכשירי עבודה מחוזמנו, יחס לא אדיב לעצמו וכו') - וברלין הבטיח
למסור הדברים לחרולד. לחבריני ימסור על יחס ממלכת הארץ, הקונסול
האמריקני ומנהלי מחלקת המזרח - לרצון הצלב האדום להגיש עזרה לת"א אחרי
החפצתה. ה"ח Darw - swift מהצלב האדום מסרו לסונסור וברטלו
(8.10.40) מה שהודיעה להם מחלקת המזרח של משרד החוץ. לקונסול האמריקני
בירושלים, וודטורס הייתה פגישת עם המזכיר הראשי, מקרובסן ואילו הטענות
(של המזכיר הראשי שחקונסול כנראה הסכים לכן).